

tror, at det for Thingets eget Bedkommende vil være meget ubelidt at tage Lovforslaget, som det er, uden at underkaste det en alvorlig Overveielse. Seg vil, naar Forhandlingene er sluttet, foreslaa Sagen henvist til et Udvalg, det faar da gaa, som det kan.

R. Jørgensen: Det er heller ikke uden Betænelighed, at jeg kan være med til at anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme; thi her er jo Tale om meget hurtig Fremme, dersom det skal vedtages nu i denne Samling. Der er jo knyttet meget modstridende Interesser til dette Forslag, Interesser, som deles af store Klasser af Befolkningen. En Mængde Arbeidere staar og vente paa en saadan Lov for at blive sikrede mod den Mængde farlige Maskiner, som de have med at gjøre, og paa den anden Side staar en stor Del Arbeidsgivere med Frygt for de Følger, som Loven vil medføre, med Frygt for de store Bekostninger, Frygt for de Vanskeligheder, som ville opstaa ved Gjennemførelsen af Loven. I saadanne Tilfælde, hvor der er modstridende Interesser for saamange Mennesker, er det dobbelt nødvendigt, at man betænker sig vel, før man gaar til at vedtage Forslaget. Seg tør imidlertid ikke støtte den sidste ærede Taler i at henvide det til Udvalg og derved standse det denne Gang. Seg tror nemlig, efter det ganske vist sligtige Bekendtskab, jeg har gjort med det nu, at det ikke vil være muligt for et Udvalg at gjøre synderlige Ændringer i, hvad der foreligger. Vi have jo haft Forslaget her i Thinget tidligere. Der har været nedsat et Udvalg om det, og dette Udvalgs Arbeide vil være bekendt her; det er ikke saalænge siden, det forelaa. De Forandringer, der nu ere gjorte — det er ganske vist mange — ere for en stor Dels Bedkommende mindre Ændringer, og saavidt jeg kan skjønne, ere de større Ændringer, der ere gjorte, næsten allesammen Væmpelser for Arbeidsgiverne, uden at jeg derfor tror, at de i nogen væsentlig Grad komme til at gaa ud over Arbeiderne. Overfor den Frygt, den næres af mange Arbeidsgivere for de store Bekostninger, de mange Forandringer, der maa gjøres som Følge af den her paa-tænkte Lov, er der ikke Andet at henvide til, end at man maa haabe paa et humant Tilshyn, og jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa en Bestemmelse, der er kommet ind i det andet Thing, og som forekommer mig at være en Fordel. Det er den, at Arbeidertilshynet kan tilstaa Væmpelser med Hensyn til Bestemmelserne om Maskiners Indretning. Efter det oprindelig forelagte Lovforslag skulde Ministeren give en saadan

Tilladelse, men nu ligger det i Arbeidertilshynets Haand, og saafremt vi have et nogenlunde humant Tilshyn paa de forskjellige Steder, maa der kunne tages Hensyn til de foreliggende Forhold. Det er jo uhyre vanskeligt i et saadant Lovforslag ved Hjælp af nogle enkelte Bestemmelser at ordne Forhold, der ere saa vidt forskellige, som Tilfældet er med Maskiner her i Landet. Der er saa umaadelig mange Forhold, at det ikke er muligt at ordne dem ved Bestemmelser i en Lov. Det maa tilbørlig være Tilshynets Sag. Den eneste Skjærpelse i disse Bestemmelser, jeg har kunnet finde, er i § 2 b, hvor der tales om, at Kraftoversførelsen skal ligge mindst 6 Fod over Gulvet, for at den kan være udkæftet, tidligere var det nemlig kun 5 Fod. Det er ganske vist en Skjærpelse, men jeg skjønner ikke, at den har væsentlig Betydning. Det er navnlig denne Bestemmelse om at fiktive disse løbende Dele ved Indhegning eller Overdækning, som gjør mange Mennesker bange for Loven, idet de ikke skjønne, at de saaledes kunne fiktive f. Ex. løbende Remme ved Centrifuger og Sligt saaledes, som Loven befaler det, men jeg mener, at paa det Punkt maa vi stole paa, at Tilshynet vil indse, hvad der er muligt, og hvad det er umuligt at gjøre. Seg skal endnu omtale en Bestemmelse, som den høitærede Minister havde nogen Betænelighed ved. Det er Bestemmelsen om Børn under 10 Aar. Der stod oprindelig i Lovforslaget, at Børn under 10 Aar ikke maatte benyttes ved Maskiner, men nu er det tilladt under stadig og umiddelbart Tilshyn af Forældrene, og det er tilladt, at Børn under 10 Aar maa føre i en Hestegang. Seg vil sige, at det Sidste vilde det under almindelige Forhold være rigtigst at forbyde; men efterat der er indført den Bestemmelse i Loven, at alle Tandhjul og Vignende i Hestegange skulle være dækkede, ser jeg ikke, at der er nogen Fare derved. Naar der ved selve Hestegangene findes truffet Indretninger til Sikring, tror jeg, at man kan tillade at lade Børn føre der. Det er jo meget almindeligt paa Landet, hvor Børn paa 7—8 Aar komme ud at tjene, at de føre i Hestegange. Det er et Arbeide, de kunne sættes til, og blev det forbudt, vilde det volde stor Ulempe, saa at jeg tror, at det er rigtigst, at det bliver tilladt. Seg skal ikke dvæle videre ved en stor Mængde af de Enkeltheder, der ere komne ind i Forslaget. Med Hensyn til Tilshynet havde jeg en noget anden Anskuelse, da Forslaget først var for her, og jeg tillod mig ogsaa at foreslaa et noget andet Tilshyn, men da det, som nu foreslaas, nemlig Fabrikinspektører og en Del Assistenten, der skulle